

det er blevet sagt under denne Forhandling, at jeg særlig nærer Ønsker om et tvungent Kirkeraad, maa det bero paa en Misforstaaelse. Jeg har ikke udtalt Ønske om et tvungent Kirkeraad.

Det ærede Medlem sagde, at det, vi gjorde her, det, som var Meningen med Forslaget her, det var, at vi vilde sætte udvortes Jordgrænse for Menighedslivet. Det er jo en ren Misforstaaelse. Menighedslivet faar jo netop, hvis disse Lovforslag sættes igennem, saa blide Kaar, som det ingen Sinde har haft. Det synes jeg heller ikke, det ærede Medlem kan være blind for, naar han ser hen til Lovforslaget om Valgmenigheder og om Brug af Kirkerne, og det ærede Medlem er i Virkeligheden heller ikke blind derfor, idet han ønsker disse Lovforslag førte igennem. Han ved godt, at naar disse Lovforslag føres igennem, faar Menighedslivet langt fra sat Jordgrænse eller rettere Sognegrænse, for det er jo det rette Udtryk for det ærede Medlems Mening — for sin Udvikling — paa ingen mulig Maade.

Nu sagde det ærede Medlem om dette foreliggende Forslag, at det var et Forslag, som han ikke havde kunnet paaregne vilde blive ført frem som Regeringsforslag, og som han ikke havde kunnet paaregne, at Rigsdagen vilde slutte sig til, da det ganske vist nok havde været fremsat i Fjor, men det havde i Fjor ingen Tilslutning faaet her i Folketinget, og i Udvalget havde man besluttet at lade Forslaget ligge uden at føre det videre. Det er ikke rigtigt. Forslaget fik Tilslutning her i Folketinget i Fjor, og i Udvalget besluttede man ikke at lade det ligge, man tog slet ingen Beslutning i saa Henseende. Vi holdt i Fjor ikke mange Møder i Udvalget, jeg husker ikke — der var vist kun et eller to Møder i Udvalget derom. Jeg var Formand i Udvalget. Derfor kan jeg sige, at der blev ingen Beslutning taget om at lade Forslaget ligge. Vi vare langt hen paa Samlingen, vi stod foran et Valg, vi havde mere end nok af Arbejde i Fjor, og da jeg skønnede, at der ikke under de daværende politiske Forhold vilde være Tale om at faa noget ud af at føre Arbejdet videre, lod jeg ikke holde flere Møder, idet jeg mente, man i Fjor bedre kunde anvende sin Arbejdskraft paa andre Ting. Det var Grunden til, at der ikke blev holdt Møder i Fjor, men der blev ikke taget nogen Beslutning om, at Forslaget ikke skulde føres videre — paa ingen Maade. Naar jeg i Fjor indbragte Forslaget, gik det naturligvis til ligesom, naar

der ellers indbringes Forslag fra vort eller andre Partier, at Partiet ikke var ukendt med Forslaget. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at Forslaget, der i Fjor havde det samme Grundlag for vor Kirkes Organisation, som det har i Aar, at dette Forslag og dette Grundlag havde faaet fuld Tilslutning fra Partiet i Fjor og har faaet det i Aar, og det har vist sig ogsaa ved første Behandling.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borghjerg) tog sig i Gaar for at repetere Talerne fra første Behandling i korte Udtog. Han gjorde det for at vise, at Talerne ved første Behandling vare gaaede Forslaget imod. Det er ingenlunde Tilfældet. Alle de Talere, han nævnte, sluttede sig netop til Lovforslaget, til dets Grundtanke, til dets Princip. Ganske vist havde man paa enkelte Punkter Ønsker, man fremsatte, men det er en helt anden Sag. Der er, mig bekendt, ikke heller af disse Talere udtalt noget som helst om, at man ikke ønskede Grundlaget ført videre. Tværtimod, det var netop det, man gjorde. Nogle af de Ønsker, som bleve nævnte ved første Behandling, er der jo taget Hensyn til i Udvalget, andre ikke, og saaledes gaar det jo ogsaa med andre Forslag, der behandles.

Jeg erkender ellers, at det ærede Medlem for Verringe (Holm) i Dag talte i en helt anden Tone end tidligere. Han var nærved at slaa ind i en Tone, der gik ud paa at vække Medlidenhed, synes mig nærmest. Det ærede Medlem syntes selv at lægge Vægt paa, at han for tredive Aar siden eller saa havde været det forenede Venstres Ordfører for andre Forslag, og det gjorde ham derfor ondt, at de Forslag nu vare forladte. Ja, jeg kan jo ikke ændre, hvad der er sket, det kan jo ingen Mennesker, og selv om vi kunde det, gjorde vi det maaske ikke alligevel, naar det kom til Stykket. Men det Forslag, det ærede Medlem for saa lang Tid siden — hvor længe det nu er — har været Ordfører for, det er jo slet ikke det Forslag, det ærede Medlem fører Ordet for nu, slet ikke. (Holm: Paa Hovedpunktet). Ja, nu siger det ærede Medlem nok: Paa Hovedpunktet. (Holm: Ja, det er det, vi tale om). Ja, vi tale nok begge paa een Gang, kan jeg mærke. Men nu skal jeg tage det frem, netop det Forslag. Ja, det ærede Medlem sagde, at naar jeg nu fik Ordet, vilde jeg særlig holde mig til, at mit Forslag var meget mere demokratisk med Hensyn til Valgretsbetingelserne. Det har jeg nævnt, det skal jeg ikke komme